П III 321
Фр. Летопис Матице српске

ЦЕНА 2 ДИНАРА

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА

НОВИ САД

ПОТПУНО НЕЗАВИСАН ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА — ИЗЛАЗИ СВАКЕ СУБОТЕ

Година II. 25. октобра 1925. године Број 24

ТРОГОДИШЊИ ПОМЕН СМРТИ ЈАШЕ ТОМИЋА

У четвртак 22. о. м. одржан је у Новом Саду свечан трогодишњи помен покојном Јаши Томићу, великом сину Војводине, политичару и књижевнику. Нови Сад се, и овога пута, на достојан начин, одужио своме великану.

Пре подне је одржан свечан парастос а увече је Српска Нацијонална Омладина приредила дилетантску представу у великој дворани хотела „Слободе“, давао се популарни народни комад „Хајдук Вељко“.

Нови Сад се са дубоким пијететом поклонио над гробом најзаслужнијег Србина из Војводине. Пок. Јаша Томић је то у пуној мери заслужио, јер он је у своје доба, водио титанску борбу за заштиту интереса Срба Војвођана, он је највише буђио и одржавао њихову нацијоналну свест, храбрио их, соколио и груписао у јаку организацију.

Велике су заслуге покојног Јаше Томића, велике, много веће, а да би их могли у једном новинском чланку навести.

На жалост, она странка, коју је он некада основао, за коју је свој живот и личну слободу дао, та странка не личи више на ону стару, она већ више није јединствена, у њој има већ три струје, које су најсигурнији знак блиског распадања!

Било би боље и за саме радикале, а и остале Новосађане, да се те три струје, ма на који начин измире и сложно пораде на унапређењу интереса ове наше несрећне вароши. Јер слогом расту мале ствари, а неслога све поквари!

Велики покојник није заслужио да се његова партија цепа!

Они што се љуте

„Нови Сад“ од како постоји, води одлучну и истрајну борбу против сваке неправде, неправилности и корупције, устаје отворено против оних, који би по свом ћефу хтели да ведре и облачи, који би да пашују, а који су заборавили, да се на њих мотри будним оком и прати сваки њихов покрет. Против таквих људи и против неправди и неправилности, које ти људи изазивају бори се „Нови Сад“ и он у тој својој борби још није клонуо, нити малаксао и жели да настави свој тешки посао у томе правцу.

Сасвим је природно, да је лист, на тај начин стекао читав низ противника, па чак и непријатеље, који се плаше истине, беже испред праведне критике и стрепе од моћног и страховитог ударца јавне речи.

Тих и таквих људи има, данас, у Новом Саду доста, они се у великој мери љуте на нас, неки нам чак и прете осветом, а у својој немоћној пакости и бесу не знају шта говоре.

Још мање знају ти људи, шта раде, а понајмање су пак на чисто с тиме, колико су они сами незнатне, сићушне душе, створења, која заслужују свако презирање.

„Нови Сад“ је у својим последњим бројевима изнео неколико врло ружних и опаких ствари; напао је извесне личности, које су то у пуној мери заслужили, а које ћемо и даље отворено и неустрашимо нападати, ако за времена не скрену на прави пут, на онај пут, који смо их ми упутили.

Неке од дотакнутих особа прете и новим законом о штампи и пријавом код суда. Ти људи мисле, да је нови закон о штампи неки аутомат или змај, који је створен искључиво за њих, а коме је задатак да прогута све оне новинаре, који су, пишући истину, за њих постали несносни и досадни! Варају се та господа!

Закон о штампи је строг, али није ни мало неправедан; тај закон кажњава само клевету и увреду, а истину — па ма како она горка била — неће и не може кажњавати!

Стога, нека дотична господа увуку своје рогове, боље ће за њих бити, јер ако дође до судске расправе, могли би се љуто обрукати и прсте испећи!

БУРАН КОНГРЕС У НОВОМ САДУ

Конгрес војвођанских музичара био је буран и жучан — Анацијонални елементи показали праву боју

18. октобра одржан је у Новом Саду конгрес војвођанских музичара, који је протекао врло бурно, а на коме су се неки страни музичари (већином Немци) показали у својој правој боји.

Конгрес је отворио г. Светолик Пашћан, професор, ксји је поздравио све присутне делегате. Затим се осврнуо на десетогодишњицу смрти великог војвођанског сина Исе Бајића.

После њега, узео је реч много заслужни и агилни председник војвођанског савеза, госп. Милош Студничка, професор, те је, у главним потезима изнео досадашњи рад удружења.

За време његовог говора, неки од Шваба и Швабица, тражили су, на дрзак начин, да говори немачки, на што је г. Студничка, велики Словен и поданик братске нам Чехословачке, оштро осудио њихов захтев и указао им на то, да они српски хлеб једу и да су у српској земљи.

После овога избила је тек права бура.

Анацијонални типови су дрекали:

— Живио професионализам!

— Говорите немачки!

— Немамо талента за српски језик!

— Нећемо да га учимо!

Настала је огорчена свађа и прави лом.

Милош Никовић, главни секретар и судски бележник поднео је свој извештај, па је у свом даљњем говору нагласио, да је удружењу циљ, да штити све своје чланове, без обзира на народност, али је зато потребна лојалност свих чланова. Савез мора имати у виду, сем професијоналних, и нацијонално-културне циљеве.

Ове речи изазвале су код Шваба поновну галаму, која се тешком муком стишала.

Затим је, из нацијонално-културне групе, изабрана управа.

После скупштине, Мађари и Немци су демонстративно напустили дворану и изјавили да ће иступити из удружења.

Ако, ако, неће бити штета!

КУЛТУРНО ЗБЛИЖАВАЊЕ СРБА И МАЂАРА

У Новом Саду ће се, ускоро, основати српско-мађарско културно друштво

Новосадски Мађари чинили су већ неколико пута покушаје, да се оснује једно српско-мађарско културно удружење, коме би главни циљ био, да поради на зближавању војвођанских, српских и мађарских културнијих елемената.

Изгледа, да су ти покушаји сада ипак уродили плодом, јер ће се — како смо извештени — под покровитељством Матице Српске, у блиској будућности основати српско-мађарско културно друштво, које би у првом реду, на литерарном пољу инсистирало на зближавању Срба и Мађара. Српски писци би се превађали на мађарски и обратно, давали би се српски комади на мађарском, издавале би се разне књиге и томе слично.

Поздрављамо ову лепу и похвалну акцију и желимо јој много успеха!

ОПЕТ НЕШТО НОВО

Министарство саобраћаја издало је ових дана наређење, да се путници треће класе не смеју више задржавати у вагон ресторану од 45 минута. Утврђено је, наиме, да путници III. класе злоупотребљују посету вагон ресторана, изваде карту треће класе и цело време вожње проведу у вагон-ресторану — на штету путника I. и II. класе! Кондуктери морају од сада таквим путницима мерити залогаје и после 45 минута, једноставно их избацити из вагона!

Е, баш смо демократска држава!

ШТА ЈЕ ОВО, ГАЗДА ЛУКОВИЋУ?

Гостионичар, који своју слику трпа међу Краљевске

Не радо се бавимо ми са тим газда Луковићем, није он тако велика личност, да би се с њиме вредило много забављати, али прилике и његови незгодни, нетактични, да не кажемо чак и комични поступци, натерују нас, да његову скромну персону изнесемо пред јавност.

Газда Луковић (није он увек био бирташ!) има ту, прилично рђаву ману, да охоло изјављује у својој радњи:

— Моја радња је створена (и реновирана) за министре, наше и стране посланике, а не за шнајдере, шустере, бербере и шофере!

Још једну ману има тај газда Луковић. Пати од грандоманије. У својој радњи, иставио је на зиду слику Њ. Вел. Краља и Краљице, и то би било потпуно у реду, али друга једна ствар се нама никако не свиђа.

Газда Веља је, између две краљевске слике, утрпао фотографију своје „скромне персоне". Краљ, газда Луковић и Краљица! Тако стоји на зиду у радњи код „Српског Краља"!

Ама, како му ово иде, брате Србине!

Да ли је нашој славној полицији позната ова ствар?

Новосадски јади

Нов начин пљачкања публике

Нови Сад је већ од дужег времена веома озлоглашена варош. Наиме, странци нерадо долазе у Нови Сад и чине то само по крајњој потреби. Јер Нови Сад је био, јесте и остаје најскупљи град у целој нашој Краљевини.

Поред тога, међутим, има Новосађана, који стално измишљавају нове начине за пљачкање публике. И то им, у пуној мери, полази за руком.

Тако је у новије доба ушло у моду, да се по појединим јавним писоарима, за употребу самога писоара, узима 25 пара. То нигде на свету нема и неможе да буде! Али у Н. Саду је све могуће, па чак и оно, што ни у Ангори, па чак ни на крајњем Истоку не постоји! Како би било, када би се наша полиција мало интензивније позабавила овим, прилично, интересантним и важним питањем?

Крађа и цепање новина по кафанама

У последње време, све се чешће догађа, да непознати типови — по свој прилици покварене вуцибатине — све смелије краду поједине кафанске новине или пак исцепају поједине листове и на тај начин не само да оштећују власника кафане, него ускраћују и остале честите госте. Осијечка полиција спречила је то зло на врло прост и практичан начин: ко год украде или исцепа који лист из кафанских новина, плаћа 200 динара глобе и 3 дана хапса! И нико више, да се усудио, да после тога краде или цепа новине у кафани!

ИЊИХ ЈЕ БОГ СТВОРИО

Један Новосађанин, који је недавно путовао по Босни, прича нам следеће:

Необично ми се допало, што у босанским возовима жељезничке власти, да сваки путник сместа поднесе пријаву, ако нађе на какву гамад у возу (стенице, бухе, уши и слични специјалитети). Ја сам, убрзо имао част, да се уверим, колико је потребна и умесна та мера жељ. власти!

Али, замислите, колико сам се разочарао, кад сам се обратио кондуктеру, а он ми рече:

— Ако, ако, хвала Богу, и њих је Бог створио, само кад их има!

Крајњи цинизам и дрскост!

Суботички жупан против новинара

Случај главног уредника „Бачмађеи Напло"-а

Суботички велики жупан наредио је ових дана, да се гл. уредник „Бачмађеи Напло"-а, г. др. Јован Детре, бивши вел. жупан за време Карољијеве владе у Мађарској, — ухапси и протера у Мађарску. И то све само зато, што се Детре, као новинар, усудио да нападне личност великог жупана у Суботици и објективно критише његов рад!

Међутим, суботички жупан, иако је добро знао, да је Детре мађарски емигрант и код нас ужива право азила, није презао ни од најнедозвољенијег и најнечовечанскијег корака, само да се освети новинару, који се усудио, да пише против њега!

Није нам ни на крај памети, да бранимо Детре-а. Он ни као новинар, ни као човек није био ни мало симпатичан, али није ту реч о личности, реч је о једном врло ружном преседану!

Ни једна држава на свету не крши емигранстко право азила, код нас се оно ногама гази! Што нигде није могуће, код нас је могуће.

А шта би суботички жупан учинио, да су га, некако, Јевђевић, Мика Радосављевић или Крешо Ковачић напали? Били и њих пребацио у Мађарску?

Лако је слабима, незаштићенима се светити!

Срамота, господин субатички жупане!

У ЕРИ БЕСПОСЛИЦЕ

27 чиновничких кандидата на једно местанце — Трагедије наших дана

Једно овдашње подузеће расписало је путем огласа у новинама, стечај за једно чиновничко место, услови врло тешки, тражи се знање, са којим врло мало чиновника у Новом Саду располажу, плата мизерна, радно време и сувише дуго, — па ипак јавило се за то место 27 (двадесетиседам) кандидата!

У ери данашње беспослице није нам ни мало чудно, што се толики кандидати јављају за место, али нам је чудно, што дотично подузеће врло добро зна, да од тих 27 кандидата ниједан не може потпуно одговорити постављеним условима (пошто они који би могли одговорити, неће и не морају да траже ту службу, са том платом), па ипак се ценька са кандидатима!

Значи, тражи што јефтинију радну снагу! А да ли та радна снага нешто вреди, то је споредно. Главно је, да ради јефтино.

Чудна времена преживљујемо данас. Беспослица је велика трагедија наших дана...

НОВОСАД. ЛИСТОВИ О ВОДОВОДУ

Извод из уводника

Поводом случаја, да је Проширени Градски Савет (радикали) одбио предлог о монтирању водовода и канализације у Новом Саду, новосадски листови су се, у уводницима, позабавили тим врло важним питањем. Ево, у изводу, шта су они писали:

Застава: Нисмо ни ми за водовод (коме би још вода — поред вина – била мила!) али пошто су по среди младорадикали, упорно тражимо водовод. И даље остајемо у пасивној резистенцији!

Јединство: Да је уместо Павла Поповицког изабран у Н. Саду г. Др. Едо Лукинић, данас би већ имали водовод!

Видовдан: Доле радикали! Живио југословенски водовод!

Србадија: Живела вода, само нека дише великосрпским духом!

Народ: Да није Радића и Прибичевића, а нарочито новосадских радикала, Нови Сад би од Драгутина Пећића већ добио водовод и канализацију!

Северна Србија: О томе се не може написати дугачак фељтон!

Вајдашаг: Радикали су требали да читају наше уводнике!

Делбачка: Посланици мађарске странке издејствоваће и водовод!

Дајчес Фолксблат: Deutschland über alles! Auch über die „vodovod"!

„Нови Сад" не добија никакве субвенције, нити помоћи, па је према томе упућена једино на своје читаоце и присталице слободне, независне штампе!

ЈЕДАН ШТО УБИЈА ИЗ АФЕКТАЦИЈЕ

На судској расправи против Гавриловића, који осуђен због тога, што је убио рођену матер, бранилац оптуженога г. др. Арсенијевић, говорио је дуго о афекту, који је био, по свој прилици и главни мотив постојећег кримена.

На крају расправе, један елегантно, „шими месиг" обучен господин, који много даје на своју интелигенцију, рече ово своме пријатељу:

— Јеси ли видио још оваквог адвоката! Цело време је говорио, да је Гавриловић убио матер из афектације! Срамота!

Срамота, али за „интелигентног" господина! Жалосно, али истинито!

Кроз новосадске улице

Јеврејска улица пред крштењем

Вест о томе, да ће се Јеврејска улица преврстити у улицу Кнегиње Љубице, изазвала је велику депресију код тамошњих становника

(Од нашег специјалног извештача)

Ту недавно, новосадски градски савет позабавио се питањем, како би било, када би се новосадске улице: Јеврејска и Футошка прекрстиле у улицу Кнегиње Љубице. И предлог је примљен са највећим одушевљењем, па ће се, кроз врло кратко време и остварити.

Али колико су се градски представници одушевили том идејом, толико је она мучно утицала на саме становнике те улице. Јер ево, како праседеоци Јеврејске улице говоре:

— Зашто, да се то име мења? У њој станују већином Јевреји, Јевреји имају ту, скоро сви, своје радње, ту живе, ту се састају и одатле одлазе у друге улице, да праве „гешефтове". Јер сами, између себе, тек неће трговати! Градски савет би боље учинио, да тај назив улице остави на миру.

Тим поводом обратио сам се неким угледнијим становницима и трговцима из те улице. У кратко, износим њихово мишљење о најновијој одлуци гр. савета.

Л. Флеш (бојар): Па, молим вас лепо, ја у опште нисам против лепих српских историјских назива, али Јеврејска улица остаје јеврејска . . .

Левенберг: Wer war diese Frau Kneginja Ljubica? Jede Achtung, aber diese Gasse ist doch eine jüdische!

Вилим Ковач (животне намирнице): Жалим, што се тако лепо име мења! Знате, ми Јевреји смо против крштења и прекрштавања) код нас gibt sich dass nicht!

Хусар (спецерајиста). Напишите чланак, да остане стари назив!

Књижара Папирус: Ми у принципу пристајемо, али ако се наша улица буде звала улица Кнегиње Љубице, мислиће наше муштерије, да смо се преселили у Београд.

Хирт (папирница): Хм, хм, све то не би било, да се нисам преселио!

Фогел (стаклар): Нова радња, нова улица! То је сасвим згодно!

Браћа Шрајбер: Uram, nem foglalkozunk politikával!

Еуген Клајн: Ја вам лист и онако не читам, па не дајем изјаве.

Гвожђар Бем: Ова је улица, као неки банкротирани трговац, већ често мењала имена! Не шкоди јој ни ово ново име!

Полак и Друг (спецерај): Од II. Фрања Ракоци-а до Кнегиње Љубице требало је вароши 7 година? Ми би то за један час свршили!

Кожар Хелајс: А да ли ћу онда моћи отказати свима кирајцијама?

Пр. уредништва: Наш дописник интерјуисао је по том питању још и ову господу: Алевајл и Вираг, Браћа Шосбергер, Берта Мајер, Вермеш и друге, али смо у последњем часу сазнали, да они и нису Јевреји, па их се ово питање и не тиче.

ЗИМСКИ РИПОРТ

Јади новосадске сиротиње — У Новом Саду 5000 породица купује на киле дрва — Зима и беспослица: два најљућа непријатеља сиротиње

И ако је тек почела позна јесен, а зима — по календару – још врло далеко, ипак је ове године хладно годишње доба нешто раније наступило, него обично. Последњих дана захладило је у великој мери, у Славонији и Срему пао је већ и први снег, 30 цм. високо, новосадски дрвари задовољно тару руке, а ћурчије и кројачи се само смеше и чекају сефте муштерију.

У кафанама и по приватним кућама се већ увелико ложе пећи, само у суду и градској кући су још хладне све собе, знате, нема још одобреног буџета!

Да, да, зима је на прагу и Нови Сад добија, сада, у ово доба сасвим друкчије изглед, све се изменило, људи су постали озбиљнији и брижљивији. Новосадској сиротињи — које, на жалост, има доста — спрема се нов ударац, који ће је ове године двоструко погодити.

Као што је сваком познато, ове целе године, владала је огромна беспослица, сиромашнији сталеж није могао себи спремити ни најпотребнију зимницу, а у најмању руку дрва, јер су тако скупа, да их радник не може у већој количини куповати. И зато сиротиња — поред осталих својих јада — мора да купује дрва код мањих трговчића на киле и плаћа при томе три пута већу цену, него обично.

Није добро бити сиромах, јер то такође скупо кошта! Ако идућа зима буде оштра и дуга, наша сиротиња ће имати да пропати паклене муке и зато би се још за времена требало постарати, да се тој јадној, измученој и напаћеној друштвеној класи помогне и бар донекле, олакша њен тешки положај.

Ето, то је за сада најважнији социјални проблем Н. Сада.

Измишљене сензације

Шта сервирају београдски листови својим читаоцима? — О, та проклета оскудица у материјалу!

У последње време, неки београдски листови, у недостатку истинитих извештаја, сервирају својим читаоцима разне глупости и измишљене сензације, верујући, да је свет толико глуп, па ће насести њиховим измишљотинама.

Поједини листови доносе под звучним насловима и још звучнијим поднасловима сензације из Београда, које се никада и нису догодиле, па у којима, обично, ни нема имена дотичних најближе заинтересованих особа. Не може бити, када и не постоје! А ако би ти листови ипак изнели нека измишљена имена, брзо би се обрукали, јер би се неистина, за тили, час, испоставила.

Е, али шта ћемо, кад нема материјала!

Случај једног Дон Жуана

Кад се загрљаји и пољупци помешају са крађом

Ева Станковић и Тереза Бошковић, лепотице из бачког села Поповца, биле су веселе девојке и воледе су мушко друштва. Једне ноћи лумповале су са Симом Темановићем, богатим сељаком и великим Дон Жуаном.

Сими није била доста једна девојка, он је хтео, да се у исти мах љубака са две и позвао је обе лепотице у своју собу. Оне се баш нису много нећкале.

Међутим, док се Ева, у љубавном заносу, жарко миловала и грлила са Симом, Тереза је извадила из Симиног буђелара 700 динара.

Сомборски суд осудио је обе проститутке на годину дана затвора, апелација и касација у Новом Саду су потврдиле ту пресзду.

Тако је то, кад се љубав помеша са крађом!

НАША ПОШТА

Кафански човек. Много Ви причате, имате многе идеје, критикујете и све нападате, али будете уверени, све су то само празне фразе, шупље речи. Изгледа, да Ви на тај начин сами себи прекраћујете време. Уверени смо, да се од свих Ваших „великих беседа у кафани“ не би усудили ни један написати и дати у јавност. Ћутите и покрите се ушима, не галамите, доста што галаме они тамо, у картари!

„Вечерње Време“, Београд. Молимо вас новосадска публика, да нне бројеве, у којима доносите „укрштене речи“ не шаљете, у идуће, у Нови Сад, јер са „Буонапарте“-ом и осталим неписменим глупостима, ваш сарадник се страшно упрскао! Поштедите нас од сличних атака!

Мали огласи

Тражим партнерку за играње кола и врањанке код Вагнера. Упитати А. Е. Г., Дунавска улица.

Траже се шофери, који су свршили коју факултет, да би удовољили „културним“ захтевима неких ауто-путника. Адреса: кафана „Краљица Марија“.

Новосадска полиција расписује стечај на новостворено место „капетана против туче“. Само рутинирани боксери и хрвачи долазе у обзир.

Шими-фрајла радо би провела неколико интимних часака са згоднијим младићем, ако јој може набавити неколико грама кокаина.

Осигуравајући агент тражи згодне објекте и типове за осигурацију Под „капара споредна“ упитати у администрацији „Н. Сада“.

ПОЗОРИШТЕ

Недеља репризе и „ајнактера“ у новосадском позоришту

Репризе „Холандске женице“.

Ове недеље обнозљена је у новосадском Народном Позоришту бајна и милозвучна Калманова оперета „холандска женица“, са новом поделом улога. Насловну улогу играла је симпатична г-ца Микулићева и показала се као шармантна и одлична глумица. Она у сваком погледу даје савршену игру, те сваким даном све виша и више осваја новосадску публику.

Улогу принца играо је овога пута, уместо г. Писека, г. Чолић, али одмах из почетка се видело, да му та улога никако „не лежи“. Г. Чолић је у драми много бољи, — само кад научи улогу — па би саветовали г. Кранчевићу, да за времена врати улогу г. Писеку. Експерименти овакве врсте нису никако на свом месту. Иначе, реприза је потпуно успела

„Страдиваријус“ „Постављено за двоје“ „Три маске“

Ова три француска „ајнактера“ у преводу и режији госп. Ковачевића. Ствари су одлично успеле, духовите, па има изгледа, да ће дуже времена остати на репертоару. Публике, на жалост мало.

Премијера „Гејше“

Вечерас, у суботу, даваће се први пут чувена оперета „Гејша“, која се недељама спремала. По свима знацима судећи, ова ствар ће у Новом Саду постићи напредан успех.

НОВОСАДСКЕ ВЕСТИ

Г. Ивица Продановић, симпатични Новосађанин, студент права и новинар, дипломирао је, ових дана, на суботичком Правном Факултету. Честитамо!

Планинско Друштво „Фрушка Гора“ приређује у недељу 25. овог месеца, редован друштвени излет у Фрушку Гору. Правац излета одредиће вођа др. Никола Вучковић. Полазак каменичком лађом у часова изјутра. Повратак у исто време по подне. Ићи ће се по сваком времену.

Шта ко мисли у Новом Саду?

Озрен Суботић — да „Нови Сад“ већ дуго није о њему писао.

*

Паја Даљев — да Милош лепо чешља косу у кафани.

*

Брка — да ће ове зиме теже издржати без шешира.

*

Божа егзекутор — да ребусари живе најбоље на свету, јер имају времена и за такве ствари.

*

Геза — барски ексдиректор — да ништа лепше није, него кад бар не ради.

*

Клеменчић — да је лепо имати стан у центру вароши, па још на „поузданом“ месту.

*

Капамацција — да је сад приспела његова сезона.

*

Ставра Новаковић (пекар) — ће се троше буреки сос месо и купус, на ово зимње време!

*

Мане Бубањ — ко би још и до мене чак докланцао?

*

Бата Јовановић — примећује, да зора све касније свиће.

*

Оцић — ништа.

*

Холендерови кредитори — хоће л' да се врати?

*

Др. Кенигштетлер — од Тасе и мађарске касине нема бољих локала у Н. Саду!

*

Јобађ — кад ће наша „разлика“ да стигне?

Гец — да у Новом Саду још није било таквог редитеља, као што је он.

*

Др. Каменко — ал' ни таквог библиотекара!

*

Писек — певач сам само ја!

*

О. С-ћ. — а критичар опет само ја!

*

Футожани — дивна ствар овај аутобус, сваки час смо у Новом Саду!

*

Неки жељезничари — нисмо знали, да и пиљарице умеју писати по новинама.

*

Фрајлице са корза — да њихова коса и сукњичица још увек нису довољно кратке.

*

Калочаи — да гости долазе код Вагнера само зато, да слушају његову свирку.

*

Маронџије — да они ваде кестење из ватре за цео Нови Сад.

*

Клеменчић — да ће Тотовић ипак морати једном умрети, и да ће цела његова гардероба, којом се и данас служим, припасти ипак мени.

ГДЕ ДА ИДЕМО?

Код Дорнштетера — на „комбинирану црну кафу“.

У „Краљицу Марију“ — на добру воду.

У „Аполо“ — да гледамо како се љубавни парови милују, (али не на платну, него по седиштима!)

На пошту — да се одморимо на неколико сати (због оно мало чекања!)

У суд — да се сретнемо с којим адвокатом.

Код Вује — да видимо Ђуру Полита.

Код „Српског Краља“ — да видимо газда Луковићеву фотографију.

У позориште — да видимо све критичаре.

На станицу — да видимо симпатичне жељезничаре.

Писма и рукописе, који се односе на уредништво „Нови Сад“, треба слати на адресу: Нови Сад, поштански фах 14.

Шта ко жели у Новом Саду?

Ивица Полит — да ове зиме буде обилног лова.

*

Келнер бр. 1. код Вагнера — да се моја ред астала никада не испражњује.

*

Др. Пера Адам-Евић — да Јегдић не лицитира на седам штихова.

*

Др. Дима — да та проклета „пасијанса“ увек изађе.

*

Ђока Петровић — да на табли имам увек доста „бони“.

*

Др. Кардош — да „Tolnai Világlapja“ делим бадава.

*

Гинцбергер — да ми радња пође мало боље.

*

Мор Ириц — да ми нико не спомиње кисачке Словаке.

*

Паул, келнер из „Краљице Марије“ — да суви (у бакшишу) гости не ишту толико воде.

Балинт, фијакериста — да се и дан претвори у ноћ, па да увек будем дежурни.

*

Липковић, трафикант — да моје муштерије не читају толико „муле“ моје новине.

*

Романовић — исто то.

*

Гутман да опет станујем код „Српског Краља“.

*

Воја Виловац — да оснујем срнаовачко позориште, па да конкуришем Брани Војновићу.

*

Јевђевић — да се помирим са новосадским Јевреји̂ма.

*

Геза Часар — да пронађем најбоље вино у Новом Саду, па да о томе напишем стручну књигу.

*

Вилим Вајнфелд — да продам све бунде из моје радње.

*

Попер — да ми нико не спомиње име Леа Холендера.

*

Кобор — да ме нико не назива чланом фирме Лајош Бахрах.

Бела Бахман — да пише стручне чланке у „Тајмсу“.

*

Бела Лампел — да се цео свет огледа.

*

Менрат — да моја палата остане најлепша у Новом Саду.

*

Др. Григоријевић — да се новосадски шофери не понашају као комунисти.

*

Новосадски адвокати — да нестане са земљине површине тих посредничких, информационих и путничких бироа! Одузеше нам сву зараду!

*

Бата Чолић — да научи улогу и да се зе време представе не буни.

*

Геза, портир хотела „Краљица Марија“ — да покупујем све аутомобиле у Новом Саду.

*

Мицика, — касирица хотела Краљица Марија“ — да гости не узимају моје шале за готове паре.

*

Иван Штерк — да Американ Бар што пре проради.

*

Директор хотела „Краљице Марије“ — да кафану и ресторацију подигне из мртвих.

*

Влада Станић — да ми неко потпише меницу на 2000 динара.

Јаковљевић-Бомба — то исто само на десет хиљада.

ЛИТЕРАТУРА

— *Славијина „Минијатурна Библиотека“*. Уредништво „Н. Сада“ примило је на приказ неколико врло укусних и технички необични финих књижица „Минијатурне Библиотеке“, коју издаје угледна новосадска књижара „Славија“ (г. Влада Лежимирац). Већ из првих свезака те библиотеке се види, да је реч о озбиљном литературном предузећу, које има лепе и племените тенденције. „Мин. Библиотека“ ће врло корисно моћи послужити као воћа кроз најразноврсније гране науке, те су њене књиге свакоме неопходно потребне. Честитамо г. Лежимирцу на овој доброј и згодној идеји!

ШАЉИВО САНДУЧЕ

(Новосадске анегдоте)

ТАЧНО!

Професор: Кажи ми Крстићу, једну течност, која се не смрзава.

Ђак: Врућ чај!

ИСКРЕНОСТ

Гост седа у једном новосадском ресторану и даје 5 динара келнеру.

— Ето вам, напојницу дајем унапред, али ми реците искрено, шта да једем и пијем? Шта је најбоље?

Келнер: Најбоље је да одете из овог ресторана!

ЗНА СЕ

Први Новосађанин: Где сте човече божји, три недеље вас нисам видео!

Други Новосађанин: Био сам на пошти, да предам препоручено писмо!

Наш роман „Аларм смрти“ изостао је из овог броја, због техничких препрека. У идућем броју, донећемо, наставак романа опширније, него обично.

Лакше, лакше, г. начелниче!

Мучан конфликт између новосадских новинара и шефа ум. од. Мин. Просвете

Пре неки дан догодио се у Новом Саду један врло немио и редак случај, који у пуној мери показује на мрачне и одвратне стране нашег бирократизма, који — на жалост — у последње време све више отима маха.

Ових дана боравио је у Новом Саду начелник уметничког оделења Мин. Просвете г. др. Бранко Шеноа, који је дошао, да изглади спор између позоришне и градске управе.

Тим поводом одржана је седница градског позоришног одбора, па су на ту седницу дошли и сви новосадски новинари, пошто целу јавност овај спор у великој мери интересује. Али пре почетка седнице, г. Шеноа је изјавио г. др. Миловановићу, гр. начелнику, да на седници неће трпети новинаре, па нека се што пре отстране.

Г. Др. Миловановић је саопштио начелникову жељу присутним новинарима, који су гласно протествовали против ове неправде и потпуно незаконитог поступка. Јер према прописима гр. статута, новинари имају права, да присуствују свакој седници градских одбора, које су јавне, а не тајне.

Г. Шеноа свакако има специјалног разлога, што мрзи новинаре, али то још не оправдава његов охоли и бирократски поступак, па нас натерује да помишљамо чак и на то, да се г. начелник, у извесној мери и боји предсавника јавног мњења.

Новосадски новинари ће путем свога удружења, уложити енергичан протест против овог незаконитог испада г. Шеное и тражити сатисфакцију за нанесену увреду. Не за увреду, која је нанесена самим новинарима, не, јер г. начелник је у истини, увредио целокупну новосадску јавност!

А то баш није тако мала ствар!

„Нови Сад“ не стоји у служби ни једне политичке странке. „Нови Сад“ се бори за добро, напредак и бољу будућност свих Новосађана.

Шта ко воли у Н. Саду?

Светолик Пашћан — да дели улоге не ангажованим члановима и да спрема „Продату невесту“.

*

Веца Спасић — да никад обећану реч не одржи.

*

Голубовић — кад је позоришна благајна празна.

*

Бата Чолић — да „Нови Сад“ само о њему што дуже критике изнаша.

*

Ђура Полит, први командант варошке пожарне чете — да нико не сазна, у коме локалу т. ј. бирцузу сада празни пуне литре.

Једна млада, лепа и интелигентна распуштеница тражи место за домаћицу код каквог старијег или млађег удовца или распуштеника. У овој ствари ваља се обратити на администрацију овог листа.

Дневник једне пијанице

Недеља дана из живота једног новосадског мокрог брата

Понедељак

Јутрос сам био страшно мамуран. Да би непријатни мамурлук растерао, појео сам, пре подне, код Браће Прокића 12 киселих краставаца и 16 паприка. Нуз то 5 дека пршути. После отишао на ракију код Ракића. 19 фићока. Мамурлук је био дефенитивно растеран. Код Тасе 8 хладних шприцера, због ракије, а затим литар и по црног вина, због стомака. Код „Централа“ 24 абсинта.

Уторак

Већ рано изјутра осетио сам јаку жеђ. Прешао у Петроварадин и провео цео дан код Ефике. Спавао у полицији.

Среда

Пуштен из полиције, прешао сам у Нови Сад и код „Беле Лађе“ габловао. Код „Линде“ 12 кригли пива до ручка. Од ручка до 3 сата 2 литре чистог вина. Од 3 до 8 увече код „Пауна“, а затим сам у позоришту отспавао представу.

Четвртак

Очајан дан. Стојао сам без новаца, па сам мислио, да ћу трезан вече дочекати. Преварио сам се. Код Ђуле сам нашао згодно друштво и у 10 сати пре подне био трештен пијан. Ручак сам преспавао у картари „Кр. Марије“. Прибудио се у 2 сата по подне и пио са неким касапима из Бачке до 6 сати изјутра. У џепу сам нашао 20 динара! Неко мих је, сигурно, у забуни, турио у џеп.

Петак

Добио новаца од стрица. Осећао сам потребу јаког алкохола. У апотеци код Попића купио сам пола литре чистог шпиритуса, помешао са 1 деци воде и пио код куће у кревету. Попио сам за ручком, 5 литара рампаша. У вече, код „Белог Вола“ промене ради 17 кригли пива.

Субота

Нисам спавао прошлу ноћ. Још од понедељника, стално сам мамуран. Јутрос сам сручио 2 литре расола на пијаци, затим 58 штамплова ракије код Винклера. Пио сам и нешто мало вина (мислим око 3 литре) а у вече шампањизирао код Вагнера.

Недеља

Видим, да од сада морам пити само шпиритус. Јер друго пиће ми не пружа уживање, не могу већ више да се опијем.

ЋУРЧИЈСКА ПОМОДНА РАДЊА

ЂОРЂА МИЛОВАНОВИЋА

Пашићева бр. 25. Филијала: **Краља Петра улица бр. 6.**

Извештавам поштовано грађанство из Н. Сада и околине, да сам радњу снабдео врло богато како у главној радњи, тако и у филијали сваковрсном ћурчијском робом.

Шири „Нови Сад“!

САМО **„МИЛА“** КРЕМ ЈЕ У СТАЊУ ДА ВАМ ПРУЖА ЊЕЖНОСТ ЛИЦУ КАО И ДА ОДРЖАВА ЗДРАВЕ ЗУБЕ. — СВЕТСКИХ СПЕЦИЈАЛИТЕТА ДОБИЋЕТЕ У ДРОГЕРИЈИ

К. ЖИВОЈНОВИЋА - Н. САД, Краља Петра бр. 25

Најфинија пецива, чоколаде-десерти и бонбоне могу се добити једино у

ПОСЛАСТИЧАРНИЦИ ДОРНШТЕДТЕР

-о- НОВИ САД, (Палата Гвозденог Човека) -о-

КИКАШ И ПУТНИК КРОЈАЧИ, НОВИ САД Краља Петра 1. I. спрат.

Препоручују своје стовариште првоврсних модерних енглеских штофова са првоврсним прибором. Прворазредна израдба **Цене солидне.** Можете се осведочити у истинитост препоруке само ако поручите потребну Вам гарде робу.

АПОЛО **CARMELITA**

(КЋИ СТРАНАЧКЕ ЛЕГИЈЕ) флм. сензација у 6 ч.

24-25. октобра у глав. улози: ГЛОРИЈА СВАНСОН.

Штампа Душан Чампраг Нови Сад, Трг Ослобођ. 1. Одговорни уредник: Велислав Спасић.